

சூதேந்தி வரையதிகா: வரையா
ணவனவ வரையாரணம் ஜமதம்
உதி நாலுவிவாடிவெஷாதிதிவ
ரிணதி ரெவ தெஷாஜமதிதி
ஸஜெஹு தெஷா வஷிதிநா
நாலுவிவாடி நெதுதநதி ந
ஜுஸுதெவ ப்ரோண வவெந
காடிமிதிவ சுயாதுவிவாடி
நாவாரம் தெஷாஜெணநா ச
லிவதெநதுத நெதிதது
யதெதநம் கதெதபெச ஸ
ரெசுசுஷுதெஷையஜவதெந
வம் சுதெயவ வதி நாலு
நாலுவிவாடி வலிவாடி
ணுஷா தெஷா. சுதெ
ஜெஷா ஜமத-சுவாடி நஸுதி
விவாடியாஜ: சுதுவததி உஷா
நுலா: தெஷா வீதெவா
ஜிநா ஸிரஷிசுநவயெ: சுயா
டிஸாஸுஷாநா சுயாஜிசுஸ
ஸுஷாநா கிணாணதிதி நி
ருவியதி.

ர) பரத்துக்குரிய ஆன்மா, அல்லது
பரவஸ்துவொன்று கிடையாதென்
து வாதிப்பதால், முதல் முதல்
அதைக்குறித்து இங்கு இடத்துக்
குத் தக்கவாறு சுருக்கி நிராயவ
லாக விவகரித்துக் கண்டித்து உண்
மையை உறுதிப்படுத்துவாம்.

மேற்சொன்ன நாஸ்திகர்களிற்
சிலர் இப்பிரபஞ்சத்துக்கு மூலகா
ரணம் (atom) பரமானுக்கள் என்
றும், அவ்வனுக்களன்றி வேறே
சைதன்னிபமுள்ள வஸ்துக்கள்
கிடையாவென்றும் அல்லது காண
ப்படவில்லையென்றும் சொல்லுகி
ன்றார்கள்ன்றோ? இதில் முக்கிய
மாப் விசாரிக்கவேண்டியது, அப்
பரமானுக்கள் ஜடமா? சித்தா?
என்பதே. ஜடம் என்பது உணர்
ச்சி ரூபகம் யோசனையாதி அறிவு
லக்ஷணமில்லாதது எனவும், சித்து
என்பது உணர்ச்சி ரூபகம் யோச
னையாதி அறிவு லக்ஷணமுள்ளது
எனவும் பொருள்படும். எனவே
மேற்சொன்ன பரமானுக்கள் ஜட
மென்பது அவர்கள் கொள்கையா
கையால், இங்கு அவ்வனுக்களின்
தத்துவத்தைப் பரியாலோசிப்பாம்.
இன்னும்கூடும்.

ஸ்வஹி ஜா.

பரம்ம வித்தியா.

மாதம் இருமுறை

பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

புத்-5] சிதம்பரம்: 1890ஸ்வ நவம்பர் 15உ [இல 3

சுலிகுலிஜிஸா:

சுநுஸயுதெ

சுய வெசுகுலிசு கிலிசு
கெநலிசு ஸுஸுஜுதெ. தலி
நவுஸ்காராய-உ தலிநியத கா
ரண ஸாவெசுந ந வுசு சுலி
சுஜுஷா ஜலா நநயிஷிதாநெ
வெததெந்காய-உதபாவஸு
தி. நாலுவிவாடிவெஷாடி
ஷா. யத: சுய-உஸுநிஸ-உ
வெதநாயிஷாநம் சுயபலி நிஸ
மத-உகிலஸுஸுஜுதெ தெந
ததுகாரணாஜா வெகெசுதி
விவாடி: தலி-உ வஷுரிவெ
ஷு ஸுலாவாசு ஸுஸுஜெ
ரெவவாஷு ஜெரிதி வுரா

கடவுள் ஒருவர் உண்டு
தொடர்பு.

அநாதியாயிருக்கும் பரமானுக்க
ள் ஓராதிகாலத்தில் ஒன்றோடொ
ன்று கூடுவதற்குக் காரணமும் அ
தற்குமுன் கூடாமல் நின்றதற்குக்
காரணமும் நாஸ்திக சினேகிதர்க
ளே காட்டவேண்டியதன்றோ. ஒ
ன்றோடொன்று கூடிற்று என்றால்
அஃது ஓர் காரியமாயிற்று. ஆக
வே, காரியத்திற்குக் காரணம் வே
ண்டுவது ஆவசியகம். ரூபக யோ
சனையாதி அறிவு லக்ஷணமில்லாத
ஓர்ஜட வஸ்துவானது தானே
காரியப்படமாட்டாது; அறிவுள்ள
மற்றோர் வஸ்துவால் காரியப்படு
த்தப்படவேண்டியதேயியல்பு.

பரமானுக்களுக்கு ஒன்றோ
டொன்று கூடுகப்பாவமுண்டுஆ
தலால் அவைஉணர்ச்சி ரூபகமாதி
அறிவு லக்ஷணமில்லாத ஜடமாயி
ருப்பினும் ஒன்றோடொன்று கூ
டும் என்னில்,

ஹதாசுரோநா ஸம்ஸுஷா ஸுஸுஷுண க்ஷாதி லிதி வா
யொயுக்ஷி: ஸுரூபெணஹிவ்யா
ஹதா சுயொ நாநாவியாவெ
ஷு வாகியதா: ஸுஹாவா உதி
வ்யுய: தஹி-குபித: வ
யமவஸூரிதாநா: தெஷா: தஹி
கூந-ஷு-ஹா: நவ்யஸு ஸ
ஹவஸு வாக-ஷு-வதுஸஹ்வா
சு வஹ-ஸுஹாவ வாக-ஸு-நிர
ஸ: சுய-ஷு-நிய-தஹி-ஹாவாநா
பிரணவஸு-ஷு-ஷாதி நிஸ-ம-பாசு
இஸ-ஷா: யு-ஸ: க்ஷாதி-யி-ஸு
ஷ-ஹி-ய-ஸு-ஷ-ஹி-விவர-த-
கி-ஷி-சு-சு-ஷ-ஹி-ம-ஸு-பா-சு-யொ
ஹ-பா-தொ-ந-யொ-நி-ஸ-ம-பா-
யொ: சு-ய-நா-பி-வ-ர-த-ஹி-ஷ-
சு நிஸ-ம-பா-ஹா: ஸா-ய-த-
ஸு-ஷ-ஷ-த-ஹி-ஸி-தொ-ய-பி-ஸ-
ந-கெ-வ-தொ-ர-ண-ஹி-ஹ-ம-பி-தி
சு-ய-ப-ஷ-ய-ஸு-ஷ-ஹி-ஷ-ஹி-ஷ-
ண-ஷ-ஹி-வி-வி-ஷ-ஹி-வி-ர-ய-
வ-ர-ஸு-ர-ஸ-ஹி-ம-ம-ண: சு-நா-பி-
ஹ-பி-தி-த-க-ஸு-நா-பி-ந-வ-ய-
ஸ-பி-ய-சு-ந-ஹி-ஸ-ம-ம-பி-ய-வ-
ஸ-ஹி-ஸ-ம-யொ-ம-ஹி-வி-ர-ய-
ஸ-கி-பி-ய-ஸு-வ-ஸு-ஸ-ஹி-கா-ரொ

சுபாவம் என்பது நெருப்புக்குச்
சூடுபோல் இயற்கையாய் என்றுமு
ள்ள தன்மை- ஆகவே, ஒன்றோ
டொன்றுகூடும் சுபாவமுள்ள பர
மானுக்கள் அங்ஙனங்கூடிய கால
த்திற்கு முன் அநாதிகாலமாய் சு
டாமலிருந்தனவென்று அவர்களே
சொல்வதால், கூடுஞ்சுபாவமுள்
ளது என்னும் நியாயம் இமைப்போ
முதும் நிலை நிற்கமாட்டாது-
பரமானுக்கள் பல சுபாவமுடை
யன, ஆதலால் ஒன்றோடொன்று
சேர்ந்து காரியப்படத்தடையில்லை
பெனனில், பலசுபாவங்களை யொ
ப்பினும், அநாதியில்கூடுஞ்சுபாவ
மில்லாதிருந்தபடியால் அணுக்கள்
தாமே காரியப்பட்டனவென்பது ப
ழுதெனவதிக- இனி, பலசுபாவ
முடையன என்பதை யோசிக்குமி
டத்து, துவம்ஸசுபாவம் விடுவிக்கு
ஞ்சுபாவமாகிய இத்தியாதிகுபாவங்
களும் அணுக்களுக்குவுண்டனக்
கொள்ளவேண்டி வரும்; வரவே
வேறுபடுத்து மிவ்விருகுபாவங்களி
ன்முன் ஒன்று படுத்துதலாகியகூடு
ஞ்சுபாவம் எப்படி ஜீவிக்கும்? இத
னாலும் அணுக்கள் தாமே காரியப்
படாவெனத் துணிவாயேற்படுகின்
றதே.
அப்படிக்கன்று, ஊசியுங்காந்தமும்
போல்பிரிதிபரமானுவுக்கும், ஒரோ
ரு குணமும் அக்குணத்தால் ஒன்
றோடொன்று சேருத்தன்மையு
ண்டாகும் என்னில்-

வெதந்யஸூவி தெஷு நி
வெஸு-ஸ-ம-க-நா-ஸி-கூ-ஹ-
ம-வ-ய-பா-வ-த-தி-சு-ய-வி-யா-ரொ
நா-ஸி-கா-சு-வி-ஜா-நீ-ப-ரொ-வ-வ-
-கூ-வா-ர-ரொ-ஸூ-ர-ம-சு-தா-
பி-ண-கா-ர-ண-வா-டி-ந-ம-ம-சு-
வி-ஜ-மொ-ஷி-டி-வி-ஷ-சு-யா-த-வி-
டி-ஸூ-வ-ர-ம-வா-வ-ர-ம-த-த-ய-
ர-ம-வ-த-ந-த-தொ-ந-டி-ந-டி-
சு-ந-யொ-ஸூ-ஸ-டி-டி-ஸூ-கூ-ம-
நா-ஜி-ம-சு-ஜி-ம-ஸூ-ஹ-வா-சு-தி-
வி-ய-ஜா-ய-தெ-வ-ப-தெ-வ-கூ-டி-
தெ-ய-தெ-வ-தெ-வ-கூ-ய-ப-
ய-ஸூ-கூ-ய-ப-தெ-வ-த-நா-யி-ஷி-
த-ய-ஸூ-ஹ-சு-தெ-வ-த-ந-தெ-வ-
கா-ர-ண-ஜி-ம-த-வ-ர-ம-வா-ரொ-
ஸூ-ர-ஹி-நி-ய-பா-ர-ண-பூ-யா-
வ-ஹி-தா-ம-சு-த-ஸூ-வி-ஸூ-ஸூ-நா-
ஸ-தெ-ஹ-த-கூ-ஸ-தா-யா-வா-ர-
ரொ-ஸூ-ப-பா-ம-சு-ஸூ-கா-சு-ஜீ-வ-நா-
வா-ய-ஹி-ஸ-தூ-சு-ய-கா-ர-ண-
வா-ர-வா-ர-ஸூ-ய-தெ-நா-ஸூ-
கி-ஸூ-ஸூ-கூ-யி-கா-ர-ய-த-ஜி-ம-த-
கா-ர-ண-ஸூ-ர-த-ஸூ-கா-ர-ண-
நூ-பி-தி-யி-யா-யா-வ-யா-வ-சு-
த-கூ-ஸூ-ஸூ-பி-டி-கா-ர-ண-கூ-வ-ய-
வ-ஸூ-ந-வ-ஸூ-நூ-ந-வ-ஸூ-யெ-தி-
வ-ய-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஹ-ஜி-ம-தி-நீ-வா-

எத்தனை கோடி குணங்களிருப்பி
னும் கூடுங்காலத்துக்குமுன் அநா
தியாய்க் கூடாதிருக்குங்குணம் ஏற்
படுவதால், அங்கனங் கூடாதிருந்த
தற்கும் பின்பு கூடினதற்குங்கார
ணங்காட்டவேண்டியது ஆவசியக
மென்றே முடிசின்றது- அவ்வா
றாயின் அணுக்களுக்கு அறிவுடை
மையையொப்பவேண்டிவந்துநால்
திகங்கெடும் என்னு முண்மை நம
து சிநேகிதர்களுக்குத் தெரியாமற்
போகாது- ஆகவே இவ்வழிகளெல்
லாங்குற்றமென்றேயுணர்க-
இப்பிரபஞ்சமானது சராசரமே
ன்னும் இருபகுதியினை யுடையது.
அவற்றுள் சரமென்பது அறிவுடை
ப்பொருள். அசரமென்பது அறிவி
ல்லாப்பொருள். ஆக இவ்விரண்டு
ங்கூடிய வஸ்துவே பிரபஞ்சமென்
று கூறப்படுகிறது.
இப்பிரபஞ்சமோ தோன்றி நின்
றழிபுத் தன்மை யுள்ளது. ஆகை
யால், தோன்றி நின்றழியுஞ் செய்
கைக்குக் காரியம் என்று சொல்ல
ப்படும் காரணமின்றி க்காரியமில்
லை பென்னும் ஞாயத்தால் இப்பிர
பஞ்சத்துக்கு க்காரணமாக கடவு
ள் ஒருவர் வேண்டுமென்றுமேலோ
ரால் நிதர்சனமாய் நிச்சயிக்க ப்பட்
டிருக்கின்றது. ஆதலால், ஈசுவரன்
ஒருவர் உண்டென்பதை யுறுதியா
கக்கொள்வதே நாம பிழைப்பதற்
கான பேரியவழியாமென்க.
அங்ஙனமன்று, காரியத்திற்குக்
காரணம் முற்றிலும் நம்மவர்களா
ற்கண்டு பிடிப்பது அசாத்தியமாகு
ம். எங்ஙனமெனில், பிரபஞ்சத்து
க்குக்காரணமாகும் கடவுள், கவுட-

ஹாவநிஸ்யுபெந காஸூயாபெஷா
யாவயிகா யதி துஷீஃ ஸீய
தெ ஸதுஷ்வநாஸிவஸூஸூரஹ
தி தஸ்ய கிஸிஹிஹிஹிஹிஹி
வ கஷம் சுயாஜிநாநா வணவ
ஸதுஷீஃ உதாரீஃ ஹிவஹவ்
ஸவபுதொவி நாலிக்யூ ஸூ
வயிதம் வஸிகுக்ஷணாஸூவா
கி.ஹன தெஷாஃ வஸூதாஃ
நிஸமம் விஜயதாஃவஸூ வ
ரிதவகி ஹுபயிஸூகாஃ சுய
தெஷானிவந ஜாஸமமதி
விஸூத ஸதாமதி ஸவூதாயா
நாஸவாஸிஹிதரிஃ சிவஸூ
சி: யஸா ஸவபுதொவி வரிதூ
ஜி ஸவபுதொவிஹிஹிஹி
ஸிதிஸிஹிஹிஹிஹிஹி
வாஸிஹிஹிஹிஹிஹி
ஸூஸூதாஃ சிவஸூ வஸூ
தூ சஸூவாஸிஹிஹிஹி
யணா: ஸிஸூதிஷன: ஸூஸூ
யஸூ சுஸூஸூவாஸிஹிஹி
நு சுஸூதிஷன: விஸிதூதூ
ஜி: ஸூஸூதூ ஸூஸூதிஷி
ஸூஸூவாஸிஹிஹிஹிஹி
ஸூ ஜி: ஸூஸூதூ வஸூ
ஸூஸூதூஸூஸூஸூஸூ.

“ வணாசுசூஸூஸூஸூஸூஸூ
வாஸிஹிஹிஹிஹிஹிஹி ”

ஹாஸூஸூஸூஸூ.

ஹிஸூஸூஸூஸூஸூஸூ

ஸூஸூஸூஸூஸூஸூ.

கிஞ்சிக்கிய முதலான தோஷங்க
ள் ஜீவாத்மாவின் மிருபதாசு
சம்மதிக்கிறபடியால் ஜீவாத்மாக்க
ளாகிய நம்போலியரால் நிச்சயிக்க
ப்பட்ட கடவுள் ஒரு சமயம் பரமா
ர்த்தத்தில் இல்லையென்று திருமா
னால், அவர் பொருட்டு நாம் மெ
யதுவந்த வழிபாடுகளும் விசுவாச
ங்களும் மற்றெல்லாக் காரியங்க
ளும் விருதாவாகத்தானே போய்வி
டும் என்று ஓர் யுக்திசொல்லி வாதி
க்கில் அவ் யுக்தியைவிட மேலான
யுக்தியை எடுப்பதே மனுஷியத்த
ன்மையாகும். எங்ஙனமெனில் கட
வுளொருவருண்டென்று நிச்சயித்து
பிறகு இல்லாமற்போவதில், இம்
மை மறுமைகளில் நமக்கு யாதொ
ரு கஷ்ட நஷ்டங்களும் சம்பவிபா.
அப்படிக்கின்றி, கடவுளொருவரி
ல்லையென்று வீண் குதர்க்கஞ்செ
ய்து காலங்கழித்து, யதார்த்தத்
தில் கடவுளொருவருண்டென்று
திருமானால் தீர்மானம் மறுமைகளில்
நமக்குண்டாகும் கஷ்டநஷ்டங்கட்
கோர் எல்லையிராதே யென்றாலோ
சித்தல் நன்மையினுஞ் சிறந்த நன்
மையாமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க
இவ்வுண்மைகளை நன்குணராது
தாம்கற்ற அற்ப அறிவினால் அனே
க ஏழைகளை மயக்கிக் கெடுத்துத்
தேசமெங்கும்நாஸ்திகம் பரவவே
ண்டுமென்று கல்லைக் கடிக்கின்றா
ர்கள்! ஆ! இவர்கள் வினையிற்
தவாறுகோக்க எமக்குப் பரிதாப
மேலிகின்றது. இனி யாம் அவர்
களுக்கும் அவர்கள் சொல்லிற்கிக்
குண்டு மயங்கும் ஏனையோருக்கும்
சொல்ல விரும்பும் இதமதியாவது,

ஸூத்ரம்.

சூய-ஃ

உத:வ்-ஹி தி ததா ததாவி
ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி
ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

ஷயா: கெவிச யசு ஸாலாஹி

மெற்சொன்ன கெடுமதியைக் கட்
டோடே விட்டொழித்து, உலக
சிருட்டிஸ்திதியாதிகளுக்குக் கார
ணகர்த்தாவாகிய கடவுள் ஒருவர்
உண்டென்பதை நல்ல புத்தியால்
அளந்தறிந்து திரிகரணங்களாலும்
அவரை வழிபட்டு விதிவிலக்குகளை
நீக்கி, விதியாயுள்ள சதாசாரங்க
ளைத் தழுவி நடந்து இம்மைமறு
மைப் பயன்களுக்குப் பாத்திராகி
மிக அருமையாகக் கிடைக்கப்பெ
ற்ற தங்கள் மானுடப் பிறவிக்குப்
பெருமையையும் பிரயோஜனத்
தையுஞ் செய்து வாழவேண்டுமெ
ன்பதேயாம். சுபம்.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

இந்து சுவதர்மாசாரசபை,
திருவனந்தபுரம்.

குறிப்பு.—இதுமுதல் அவ்வப்
பொழுது இச்சபையார் இதுபோன
ற விஷயங்களை வெளியிடுவார்கள்
பி. வி. ப.

இந்துகளுக்குரிய
பிரதக்னங்கள்,

1. இந்துமதத்தின் சாசுவதமான
கேதமத்தையும், (2) ஜாதி தர்மா
சாராதிகளையும், (3) இந்து ஹா
ஜனங்களின் ஒற்றுமையையும், மே
ன்மையையும், எப்போதும் கூடு
மானவனாயிற்பாதுகாக்க நான் சத்
தியமாய் உடன்படுகிறேன்.

2. இப்போது நாம் அனுஷ்டித்
துவரும் கொள்கைகளையும் விசுவா
சங்களையும் சிதைப்பதில் வெகு
ஊக்கமாய்த் துணைகிற்கும் நாஸ்திக

நாய தெஷாண்டாநாயபு
 வாஃ சுவஸுக் தாஷுஸீவதி
 கூ. தயாததநதஸாநாஃ த
 துதது வஸுஸீவாநயிதஃ உ
 கர்ஸா விஷயெ டெய: தயா
 ததநதஸாநாய விஜோயாஸ
 புகுநம் வதி காலஸு ந
 ஹதெஷாய. தயா கதாவிந
 தய: ஸாலீபாஸாஸுபுதாயிகா
 சுயபாஸாஸுபுதாயிகா
 நாவா டிஷுதா. சூநாவா
 ரெஷா நீஷுதி: உதூதில
 வடெஷுநீயம், ததஸு ஜாக்
 ஹிவஹவ: வாவாநாஃ ப்ராய
 ஸிததேவிதஃ சுயபுரெவத
 ப்ராயுஸு வரிஸுஜி: வ
 ஹுயா சுயபுரி நஜாநாதி வா
 வஸு ப்ராயஸிதஃ சுநகூ
 வாவஸுஜி ஸுஜி உஹாநா
 யபுயபுரெவ: சூநாதி வ
 யுஸிஷுபாவம் மூரெவ
 தி: சுய வஹுநாஃ வெசு ஸி
 ஷுணாஃ வபாதி யுமவசு
 கூலிஷுபுயந்தி மூஸு சு
 உவெள வாஷுதெ வொயு சு
 யய டிஸிஷு: விஜாநாநாவ
 வாவஸு வரஜாஹுமுகிவ
 யெஸித நுநுவாவா ஸுனவ
 யபெருமை, அஞ்சாரத்தால் நேருங்

யாது பிறர் சகவாசத்தால் அவை
 திக பாஷண்டமதங்களில் விழுந்து
 விடுகிறார்கள். சிலர் தம் புத்திக்
 குத் தோன்றியவாறு இம்மதத்தி
 ருப்பவராகவே சொல்லிக்கொண்டு
 திரிந்து வருகிறார்கள். மற்றவர்,
 குலமாவது, கோத்திரமாவது, கன்
 மமாவது என்று பரிகாசஞ் செய்து
 வருகிறார்கள். வேறு சிலர், பழய
 சாஸ்திரங்களை மாற்ற ஏதோ இக்
 காலத்துக்குத் தக்கபடி சில சாஸ்
 திரங்களை மாற்றவேண்டுமாய்ச் சி
 மப்பட்டு வருகின்றார்கள். இவ்வி
 தம் பலவழிப்பிராயங்களை வெளியி
 டவோ, அவற்றின் குற்றங்குறை
 களைக் காட்டி அவ்வழிப்பிராயங்க
 ளைக் களைத்தெரியவோ நம்முன்
 னோர் நல்லபிராயங்களை நிலை
 நாட்டவோ இவ்விதப்பத்திரிகைகள்
 அத்திபாவசிபகமே. அவ்வச்சாதி
 ஜங்களுக்குத் தம்மினத்திலுள்ள
 ஒவ்வே ஏற்பாட்டைப்பற்றியும்
 சுவதந்திரமாய் ஆக்கிவிட்டுத் துண்
 மையை யறிந்துகொள்ள அதிகார
 ங்கொடுக்கவேண்டும். தத்தமின
 த்து ஜனங்களுக்குத் தெரியவே
 ண்டிய விஷயங்களை அவ்வப்பொ
 முது பத்திரிகையில் வெளியிடுதல்
 மிகப் பயனுள்ளதாகும். ஒவ்வோ
 ர் சமயம் நீதிகள், சாஸ்திரங்களின்
 ரகசியார்த்தங்கள், ஆசாரங்களின்

யபிவாஸுஸீவாஸுதீஃ ப்ராயு
 முகி, தஹிமூஸுணாவி
 மலாயிஹதெ கடுத நாயு
 ஹவ: மலமலசுபுயபாஸு
 மூஸுஸிஷுயா: வனவஹி
 ராஜோ ராஷுசுதஃ வாவஹ
 வதி ததஸு ராஜாஹாயபு
 ப்ரஜாஸு ஸிஷுஸு ஸீவிவயி
 வதபுயிதஃ வபிவனவகய த
 யாஜாநுஷாஸு யபிராஜாஜி உ
 விமவபுஜாஃ நொது வஹை
 தஹிமூ நாவா தெஷாஃ காவி
 டுமுகி: ததாசியாநு ஹவெந
 ஹிஷு டெஸஸு. சுநபொரா
 ஜாஹாயபுயா: ராஜாவாணா
 ததா ஸுவிதா: வியாயநீதி:
 ததயுதாநுடணயந்தி சுவா
 யபு: வரஜாதநாஃ சுதது வி
 ஸுதது நீபுராந்தி க்ஷிசு கொ
 ணை சுய டெஸஸு சுதெ
 ஸுயாநெ ஸிஷுஷுயாநா
 ஜபந வரஜேஷாஃ வலவபு
 யாயபுயிகு ஜாநதாந டெசு
 டெவ நடுஷு க்ஷாவி, டுசிகுஜ
 நா: ப்ராயஸு: ப்ராதெஸுதா
 வலயிதபுதாஃ சிசிவாக
 வபாணா: ஸவபுயாபுயெஷு
 டெஷதெஷாஹாநு, சுவபு:

குறைவு. அதற்குச் சாஸ்திரங்க
 ளில் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்
 தம் முதலிய இவைகளை வெளி
 யிடவேண்டும். அங்ஙனமாயின்
 அனேகர் தாம் செய்த பாபங்களு
 க்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொ
 ண்டு அதனால் தான் பரிசுத்தியும்
 பெறுவாரல்லவா? ஒவ்வொரு பாவ
 த்தின் இபற்கையும் அதன் பிராய
 ச்சித்தமும் தெரியவழி உலகத்தி
 லியற்கையிற் பாவம் மலிந்து பல
 துஷ்டசம்பவங்கள் நேரும். பாவ
 வலியால் அகாலமரணம், ஆறாத
 நோய், பலவினமமுதலிய பல துஷ்
 ட சம்பவங்கள் நேரும். இனிச்சிட
 ர் செய்யும் பாவம் ஆசிரியனுக்கும்
 உண்டென்பது நூற்றுண்பின்றோ?
 இவ்விதம் அனேக சீடர் செய்யும்
 பாவத்தை ஒரு ஆசிரியன் தான்
 வகிப்பதும் கூடாத காரியம். ஆயி
 ன் முற்கூறியபடி சீடர் எவரும்
 புண்ணிய பாவப் பகுத்தறிவு பெற்
 றுப் பாவத்தைப் பிராயச்சித்தத்
 தால் விலக்கிப் புண்ணியசாலியாய்
 இகபர சுகங்களைப் பெறுவானெல்
 குருக்களும் தன் புண்ணியத்தால்
 தன் சீடரும் நக்கதியடையச் செய்
 து தாமும் நல்ல மேலான கதிய
 டைவர். இவ்விதமே ராஜ்யத்தில்
 நடக்கும் பாவம் அரசர்க்குக் கிட்டு
 ம். ஆகலின் அரசன் ஆசிரியன்
 இருவரும் பிரஜைகளையும் சீடர்
 களையும் நல்வழியில் நடத்தக் கட
 மைப்பட்டவர். ஜனங்களும் அரசர்
 ஆசிரியர் இருவர் ஆளுகைக்கு
 முட்படுவாரோல், அவர்க்கிகபர சுக
 ங்கள் கைகூடுவதில் ஐயமுண்டோ?

[illegible]

மாடாதிபதி தேசசஞ்சாரமாய் ப
ப்பட்டு நாட்டுக்கோட்டைச் செட்
டிமார் இருக்கும் தேசத்துக்குச் செ
ல்ல, அவ்விடத்திற்குள்ளே அவர்
கைலாசத்தைப்பெற நேர்த்தபொழு
து ஒரு சிறுவன் அங்கு அச்சவாமி
களுக்குச் சாமரம்போட்டுக்கொண்
டிருந்தான். அவனுக்குப் தேசஞ்
செய்து அவனை அப்பட்டத்தில்
வைத்துச்சுமாமிகளாக்கிச்சிவலோ
கம்பெற்றதாய்ச் சொல்லக்கேள்வி
அச்சிறுவன்வயதுசற்றேறக்குறைய
12. இக்குழந்தை சந்நியாசஞ்செ
ய்துகொள்வதென்றால் இது அவ்வ
ளவு கடினமும் அசம்பாவிதமுமா
கும். வேதங்களிலுங்கூட பரீ
க்ஷைஞ்ஞொகாந்நிதாநுபூரண
ணொநிவெடிசாராயாசு| யடிஹ
ரொவவிரஜெசு தடிஹரொவபு
வஜெசு| யடிவெதாநயாபூஹய
யடாடிவ புபுஜெசு” “உலக
ங்களெல்லாம் கன்மப் பயன்களெ
னக் கண்டொழித்து அந்தணந்துற
வறம் பெறுவானாக” “எக்காலவ
விரத்தியுண்டாகுமோ, அக்கணம்
துறப்பான்” “விரத்தி மிகுந்தால்
இல்லறம் புகாதொழிவான்” என்
றும் விதிகள் உலக வஸ்துக்களைச்
சோதித்துக் களைந்து பிறகு சன்
நியாசம் பெறச் சொல்ல, இவர்கள்
தமக்கு ஞாதியார் தங்குலத்துதித்

ஸாசு கண்டிசுண்டாடகடுவ அஜி
 வாதகம் ஸஷுஸூ நூலாயாபா
 ஸ. ஸவ-ம் ஸநுஸூதொஸூ
 சுயம் ஸஜாநூடா வாவீசு வி
 ஸிஷு லீகிரிதிவாந் பிஹாந்
 விஸய: சுயயபி கண்டாடகாவன
 வஅஜா சூயிவதும் பிஸூஹ-
 தீதி நியபி: தஹி-ம் கூதொநா
 பிவிஷுஷுஸூ ஸடாநாரா நானீ
 யகண்டகாநாஅஜிபிணீநகண்டா
 டகெஹி: ததூயி வதெஸூ
 ஸூவயெய: சுயநகெவெ ஹயா
 வபிவ-ம் ஸநூலி வயயதா
 வி விவகூதிதெதி வெய் சுஹா
 கிபொயிதும் வஸாநாவவீ-
 ஹாமும் கிபிவிவஸூ. ஹஸ
 தாடிஸம் பூவஸநூஸாக
 யகூபூவா^{தூ} ஸயபாநா பிவி
 மாரவஸவனதெ ஹிஷுந்தி. சு
 தூகிதாவிவிதூ: ஸயம் நஜாநா
 தி கிவிபிவி யபி-ம்யதெ:சுயம்
 ஸதொ விரகூநாம் யதீநா பி
 வெதெ மாரவ: ஹதூ. ய
 டெடி:சுஸூயசு^{து}மாரா: ஜிஜா
 ஸதெ ஸவபூடாயம் ஸயபிஸூ
 ஸபிமும். ததூவா^{து}வதெஷு
 ஸய-ம்: நவதூ விநாடிநயம்

தவரயார் என்பதாதி பெரியஆசை
கொண்டு அவ்வாசைக்கு வசமாக
அவரவர் இனத்துக் குழவிகளாவே
ஷம்போட்டு வித்து அறிவிலிகளா
னமற்றச் சீடரைக்கொண்டுளதோ
சிறிதுகாலம் வணக்கச் செய்வதுவ
ழக்கமாய்ப் போய்விட்டது. இங்
கு பிரஸ்தாபித்த பெரியோர்சன்
யாசி- கன்னடிய பிராமணகுலத்து
தித்தவர் அவர்சன்னியாசம் செய்
துகொண்டும் சுவஜாதி யபிமானத்
தால் மறுபடி ஓர்கன்னடியச்சிறுவ
ளை அங்கிருத்தினார். நிற்க. இவ
ர் கன்னடியரிடம் வைத்த அபி
மானம் எக்காரணத்தாலோ அது
நிர்க்க, எவ்வளவோகன்னடியபிரா
மணர் மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் கல்
வியொழுக்கங்களிற்சிறந்தவராயிரு
க்கஅவரை வரவழைத்து அவ்விட
த்துக்குவைக்கலாகாதா! அவர்தன்
புத்துத்துவம் கூடவேண்டும் என்று
கருதினரெனில் ஐயோ இம்மடாதி
பத்தியமும் வார்சுக் கிரமத்தில்
வரத்தக்க ஒரு சொத்தாகி விர்த்
தியுள்ள சன்னியாசி கானர்கமரய்
முடிந்தது இம்மாதிரி மடபதியைப்
பெற்றவர் மற்றை சந்நியாசிகளுக்கு
க்குருவாம். இஃதென்னவியப்பு!
இவாக்கு ஒருவிதமும் சந்நியாசதர்
மமும் தெரியாது. இங்ஙனமுள்ள
வர் மற்ற விரத்த சந்நியாசிகளுக்கு

வகை புதுரிதம் மகிழ்வு த
 தூவிவிழித்தோயிவெதூ
 வகை வுதொவழிகை: யதா
 நிதூநுஷாநாகி: 8 மூலா
 க் வுபுடாய: ப்ருணவஜிவதூ
 8: வகுஜாஸுபுடாய: 4 ண
 கணம் நாழிபுடா வாஸுபு
 புர ஸீபுர ஸீ வஸாபி
 கணம் வஸுயாருண ஸுபுடா
 ய: நாநாவியவஜநகூ: தயா
 வஹுஷதி பிதகம் ஸுபுஷா
 யந்தூபிகுந்தூகூ: கந்தூ
 கூ: தயா வெஷாநா ஸாஸு
 ஸுபுடாபாய: தயாஸிஷா
 நுபுஷாய ததநுதொவயா
 காலுஸாரா: யபுஸாஸநு
 ஸிபுஷாநு நூபுயவயி. ஸுபுஷா
 விவிதாஸா ஸுபுஷாநு
 ஸுபுஷாநு நூபுயவயி. ஸுபுஷா
 விவிதாஸா ஸுபுஷாநு
 ஸுபுஷாநு நூபுயவயி. ஸுபுஷா
 விவிதாஸா ஸுபுஷாநு

க்குருவாவதெப்படி? நிற்க. ஒருவன் ஒருஆசானிடம் கிரமமாய்ச் சந்தியாசத்தைப்பெற்றவேண்மொனால் அவன் செய்துகொள்ள வேண்டிய உபதேசங்கள் சாமானியமாய் பூரணதினங்கள் இரண்டிருந்தாலன்றி முடிவுபெறு. அங்ஙனமிருக்க விசேஷமாய் மடாதிபத்தியத்தைப் பெறும் ஒருவர் பெறவேண்டிய உபதேசங்களோ அனந்தம். அவையாவன:—நித்தியானுஷ்டானம், மகாவாக்கிபங்களின் ஸம்பிரதாயம், பிரணவத்தியானாதிமார்க்கம், பூஜாக்கிரமம், தண்டலக்ஷணம், காசமுத்திரை, பாசமுத்திரை, ஸ்ரீமுத்திரை, ஸ்ரீவஸ்திரம்இவற்றின் இயல். தான் உடுத்திக்கொள்ளவேண்டியமாதிரி, நித்தியானுஷ்டான வர்தன முறைகளும், அவற்றின்வேற்றுமைகளும், அனேகஸ்தலங்களில் சக்கிரப்பிரதிட்டைக்கு வேண்டியமந்திரங்கள், தந்திரங்கள், யந்திரங்கள், தன்சீடனார் அணுக்கிரகிக்கவும் தான்தெளியவும், வேதார்த்த விஷயம், அவ்வவர் சாதிமதங்களுக்கேற்றசம்ஸ்காரம், மற்றவரை கல்வாழியில்லடாத்தவும் தான் டைக்கவும், தருமசாஸ்திர முதலிய இவ்வளவுபதேசங்களும் இப்பொழுது ஒவ்வொரு மடங்களிலும் 10-நிமிஷத்தில் முடிவுபெறுகின்றன. ஐயோ! இப்படிச் சீடர்களுக்கெ

இதி ஸ்யவ்யநஹுஸ்ய சந்நா
நவ்யநநு மூஹு கயவிக்
ஸஹுநு விநு ஸுநு வநீ
ஃவாநா யயாநாஹ் டகா
ஹிணஃசஹத: ஸ்வய்யஃஷ
கடுஸுவிச நாலுநாவிடு
ஸுநாலி டகா ஸுவிநாஷ
வநுரயகஃ வஹு யதய ஹி
தி வாபுரவாஸிதக. யெவ
நஸுநதஸு: விநுநாஸு விநா
ஸுநு தவனவஹுஹுஃதி, ஸு
நாலிஃ கயஸுநாஸு. கயடு
வணிகடு நவஹுஸுவிதிவாகஸு
ஹெதொகிடுஸுதி கிநாஸு
வாஸுஸு: ஸ்ரீ ஸுநொஸுநா
ய: மாஹுஸுஸுஸுவித ஸுநா
ஸு: ஸ்ரீஹுதஃ 'ஸாஸுஸு
ஃதஹு கயாகடுதெவகிஃ ந
விஹுஸுஸு ஃகிராஹுவிதா
ஹு: கிஹு ஸுயஃ மாஹு
ஸுநாஸு. ஸ்ரீஹு ராஸுநா
ஃகி: கிஸுஹு: ஸுநாஸு
ஸுநு ஸுயாந டக. ஸு
விசு ஃடுஷு தயாஸுஸு
ஸுநா கஹுவிடு. தயா ரா
ஸுஸுநாஸுஸுஸு ஃடுஷு
ஸுவித ஃடுஷு நஸுதிமாஹு

டுத்துக் கூத்தாடவா நம்முன்னோர்
மடங்களைக்கட்டினார். ஐயம் நல்
வழிகளை நமக்குப்தசிப்பாரென்ற
ல்லவா? இவர்கள் எந்த வழியிலும்
நன்மையென்பதைத் தானும் அந்
யாது தமதுகீட்டுக்கும் உபதேசி
யாது எவ்விதத்திலும் தமதன்னை
னதம்பிமாயன் மைத்துனன் பெ
ண்னர் முதலிய இவர்களுக்கே கொ
டுத்துப் பித்திப்பட்டத்தையும் அவ
ருள் ஒருவர்க்கே செவித்து ஒவ்
வோர் குடும்பத்துக்கும் குடும்ப
ஜீவனத்தமாகக் கொடுத்து நடத்
தவா நம்முன்னோர் அருமையி
ட்டது. எவரோனும் தம்மதத்தவரா
யும் யோக்கியத்தையும் விரத்தியும்
பெற்றிருந்தால் அவரன்றோ அப்ப
ட்டத்திற்கருகர். அவர் முதலாச்
சிரமத்திற்குநிறுக்கவேண்டும் என்
கிற நியமந்தான் ஏது காரணத்தால்?
நிற்க. ஆதியில் ஸ்ரிசங்கராசாரியர்
மரபில் முதல் மண்டனமிச்சிராஸு
கஸ்தராயிருந்து சகரியாசம் பெற்
றுச் சாரதாபிதாதிபதியாகவில்லை
யா? அங்ஙனமே அப்பீடத்தில்
ஸ்ரிவித்தியாரண்ணிய குருவார் எழு
ந்தருளவில்லையா? மற்று, ராமானு
ஜாசாரியர் கிரகஸ்தராய்ப்பின் சந்நி
யாசம் வாங்கிக்கொள்ளவில்லையா
மற்று எவ்வளவோ பிராசினரும்

ஸுபுரஹுஸுயா: வஹுஸு
யதய: கயடுஷெதொஜாதொ
கவுதாஹெஸுயாஸுயாடு
யதிவி: ஃடுஷுவி: ஹெகஸு
கஸிஃவகார: ஹெதஸுயாடு
வஹெவிஹி நவதிஃ ஹ
ஹெ. யஹெதஹு ஸுஸுயா
ஹுஸுவிநுஃஹெகா வகாடு
நகிஸுஜாடுயதஹுஸுயாஸு
நஹுவிநுஸுநா ஸுயாதுஹு
விசுஹுதஹுஸுயாடுயத
ஸுயா ஃடுயிவ: வஹுஸுயாடு
ஸுயாஸுயா ஸுயடுதஹு
விதஃ ஸ்ரீஸுயாஸுயா: கய
ஹு ஹுஸுயா: கயடுவிஹு
ஹு ஹுஸுயா: கயடுவிஹு
யளவநஃ ஸுயாஸுயா: கய
ஹெகஸு நஸுயா தக: வ
ஸுயாஸுயா: கயடுவிஹு
துவிவிநாஸுயா: கயடுவிஹு
தயா ஹெகஸுஸுயா: கயடு
கிஹு கஸுயா: கயடுவிஹு
து: கஸுயா: கஸுயா: கஸுயா
ஸுயா ஹெகஸுஸுயா: கயடு
ஸுயா ஹெகஸுஸுயா: கயடு
தி ததஸுஸுஸுயா: கயடு

அவ்வழி கொள்ளவில்லையா? இக்
காலத்தும் மாத்துவமடம், ஸ்மா
ர்த்தமடம், கூடலீமடம், மற்றுமு
ள்ள சில வைஷ்ணவமடம் முதலிய
இவ்விடங்களிற் கிரகஸ்த சந்நியாசி
கள் இருக்கின்றார்கள். அங்ஙனமி
ல்லாது லோகசமாசாரஞ் சிறிதும்
நியாத குழத்தைச் சந்நியாசிகள்
உலகத்தாருக்குபகாரமாக ஏதே
னும் நடத்தவேண்டுமென்றால் எவ்
வித மிவர்களால் முடியும். இவர
தன் சங்கதியே முற்றிலு மறிந்தவர்
ல்லவே. இனி ஒருசமயம் இந்த
மடங்களிலுள்ள ஹிண் துரபிமான
ங்கள் ஒழிந்து அவர்கள் தொழில்
ஹெதென அவர் தம்முட்டாமே
அறிவாரோல், அக்கால முலகத்துக்
கேதேனும் நன்மை கிடைக்கலாம்.
அவ்விதம் ஏதேனும் சில மடாதி
பதிகள் முன்வந்தால் மற்றவருங்
காலவளவில் முன்வருவார். இப்
பொழுதுள்ள விஷயத்தை நோக்கி
ற்பட்டத்தை அடையும்வர் பாலிய
ஞ்சென்று யௌவன மொழிந்து
முதுமைபெற்று அக்காலஞ் செய்ய
வேண்டிய தொழிலைச் செய்ய ஒரு
சமயம் முயன்றாலும் அவர்களும்
செல்ல, பின்பு வரும்ஹுக்குழத்தை
அதைதொடர்ந்து நடத்தாதுஹு
ற்குறைவால்விவானாயின்அதொ

புதி க்ருதாயாம் விவாணா
பாம் விவிக்ரவதிசுக்ரம் சுமெ
கெஷு ஸ்ரூஷிஷு: ஜாக்ராத
தெஷாஜிவி ப்ராயம் தத ஸ்ரி
நீயொயம் விஷய உதி வதி
காவம் விவிதாஸம்வாடினொ
பெட்டி ஸ்ரூஷாந ஜாநாயி காரி
லி: வ்ருஷஸீ காவ ஸ்ரூஷிஸா
லி: ஸ்ரூஷாம-பி-வ்ருஷஸீ
ஹாஹ்வாயுயா த்ராமர
ஜஸாஸி வ்ருஷெவெஸு சூய
வ்ருஷெவெஸு ஸ்ரூஷிவித
தி. வனததூய நடிஸு வ்ருஷெ
ஸம்வ்ருதவாஸாயா ம்ருவணி
தெ வ்ருஷஸீ ம்ருஷணாயா
தெய-பி: தெயுஷவிலாஹம் ஜு
திவிதெஸுஜாஸாஸிவி: ம்
ஹவெஷித்ரு விவ்ராயஸுடிதக்ர
சு க்ருதெஸுக்ரம் ஸ்ரூஷி ஸம்வி
க்ரவ விஷயம் விவாணா க்ர
ணம் ஸ்ரூஷிவிதி ஸ்ரூஷா வ்ரு
தூ:விஜாவந வதிசுக்ரம்
த்ருதத்ராமதாநாஜிவி ராமிநாம்
வணிதாநாம்வ்ருஷிஸாஸம்
த்ருஷிஸு ஸ்ரூஷாஷிவிதி.
ச- த்ருவாயி த்ருநீ ஸ்ரூ
ஷிவிதெஷு விதூஷெவெஸு

தென்றும், அதின் விஷயத்தை
குறித்துத் திருவாதி ம-நா-ஸ்ரீ,
வேதஸ்ரீ ஸ்தலபுராணம், பாலகிரு
ஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களைப் பத்திரி
கைமூலமாய்க் கேட்டதில் அவர்
கள் தடுத்தது பிசகென்று அபிப்ப
ராயம் கொடுத்ததாகவும், அப்பா
ல் ஷை பிள்ளையார் கோவில் சமீப
பத்தில் நடந்த விஷயத்தைக்குறித்
து விசாரித்ததின் பேரில் சாஸ்திரி
கள் பல பெயர்களுக்கெழுதி அபிப்
பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு
அதன்பேரில், இதுவிஷயத்தைக்
வனிக்கவேண்டியதென்று பலவித்
துவான்களுக்குப் பத்திரிகைகள் எ
ழுதியதன்பேரில், மகா-ஸ்ரீ புதுக்
கோட்டை சமஸ்தானம் தாநாதிகா
ரம் குப்புஸாமிசாஸ்திரிகளவர்கள்,
மன்னார்குடி மகா-ஸ்ரீ, மகாகனம்
பொருந்திய மகாமகோ உபாத்தி
யாய ரவர்களாகிய தியாகராஜாஸ்
திரியளவர்கள் வகேறுக்களால் அ
பிப்ராயம் கொடுத்தும் இந்தத் தி
ருவாதியிலுள்ள ஸங்கிருத ஸ்கூல்
ஹெட்பண்டிதர் லெக்ஷ்மணசாரி
யாவர்கள், மேலமட விளாகம்
ஜோஸ்யர் என்கிற சாமாசாஸ்திரி
களவர்கள் இந்த இருவருங் கூடா
தென்ற அபிப்பிராயங் கொடுத்தி
ருப்பதாயும் அதினால் ஒரு மீட்டி

ஜ்ருக்ஷயேஜ்ருஷெஷுக்ரமெ
யஜ்ருஷிதா யெகெயந நாமஜ்
தாபிதி வாடினெஷிபுராயவண்:
தெவிஜாவயம்விதி வடிதூ ரா
ஜமொவாநா படிஷு ய:கொ
கொவி நடிஷுஷுக்ரமெஷிவி
நீ.

ரு- த்ருவய-புஷிநு ஸ்ரூஷி
க்த-புக்ரவாஸுஷுஷுஷிவிதி
வ்ருக்ரவெ ததிஷுஷுஷு ததி
ரொயெந த்ருவிவ்ராயயொ
நம்வொ ரவிவணிதபொ:ஸ
ரஜாமஜ்நாய-பு ஸ்ரூஷா யா
ரணா ஹா நெந ஸ்ரூஷு
க்தயா ஸ்ரூஷிதா பிதி
தாஷுரம்விதி வதிசுக்ரணம்
வாதிசுக்ரவா த்யொ:புய-வ
ஷிதெஸுஷுஷிவிதி ஸ்ரூஷி
நாஸாக்ஷிஷி பிதி விதிதா:
வதிசுக்ரவாதிதாஸிவிதெ
ஷிவிதாமஜ்நாவிதி.

சு- த்ருவயெ-புதாவண்கா
மம் வனதாஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷு ஸ்ரூஷாஷுஷுஷுஷு
ஷி:ஷுதெ ஸ்ரூஷாம-பி-வ்ரு
ஷிஷுஷி ஸ்ரூஷாமதெ: வெடி
ஸ்ரீ வம்ஜிஷிஷிதெ: ஸ்ரூஷு
நாராயண ஷிஷிதெ: ஸ்ரூ

ங்கு கூடி ஷிஷித்தை நன்றாய்
ஆராய்ந்து விசாரணை செய்வது நல
மென்றெண்ணிச் சாஸ்திர வித்து
வான்களுக்கும் மற்றைய அபிமா
னிகளுக்கும் மீட்டிங்குக்குவரவே
ண்டியதாக நோட்டீசு கொடுத்த
தை அங்கீகரித்து அவர்கள் அங்கு
வந்து சிறப்புவித்ததைக் குறித்து
மிகவுஞ் சந்தோஷித்தார்.

ச. அதன்பேரில் அப்போது
கூடியிருந்த வித்துவான்களில் இர
ண்டு கஷியாகப்பிரித்துச் சதகசெ
ய்ய இஷ்டமுள்ளபகஷத்தில், கோ
விலுக்குள் வரக்கூடாதென்று சொ
ல்லும் அபிப்பிராய முள்ளவர்கள்
யாராவதுசபையிலிருந்தால் அவர்க
ள் தெரிவிக்கலாமென்றும் ஷைவை
க்கில் இராஜகோபால ஐயரவர்கள்
சொன்னதற்கு ஒருவரும் கூடாதெ
ன்கிற கஷியின் அபிமானியாகக் கா
ணப்படவில்லை.

ரு. அதன்பேரில் இதற்கு வி
ரோதபாய் அபிப்பிராயங்கொடுத்த
ஷை இரண்டு கனவான்களையும் இந்
த மீட்டிங்கில் சதக நடக்கவேண்
டியிருப்பதாலும் இது விஷயம் சித்
தார்த்தம் ஆகவேண்டி யிருப்பதா
லும் அவர்களை வரவேண்டுமென்று
சாதாரணமாய் அழைத்ததோடுகூ
டக் கட்டாயம் வரவேண்டுமென்ப
தாக அவர்களுக்கு எழுதிய பத்தி
ரிகைகளின் நகல்களையும் அவர்க
ளில் முதலாவது பண்டிதரவர்கள்
நான் இந்தச் சங்கதிக்குச் சபைக்கு
வராத்நிமித்தம் வாசிக்கப்பட்டது.

ஸாலிஷிஸ் வெலிகா: வதி
கா: வரிகா: கவிவ உதவிஷ
யெ ஊரீகூதா விபுராய்வி
தாஸஸு வதிசுரணா வஸி
மகாநா வதிசுரவிநா சுநா
மகாநா வாடிசுரெடுடி டா
டாநயிகாரிணா காவு வஸி
ஸாலிணா: வுஹ ஸீ தும
ராஜி ஸாலிணா மொவாஸு
வரிணா ராஜிசுர ஸாலிணா
ஸாஜிவெடி க்ருஷ்ணாதி ஸுள
கிநா உதவாணா உய-கா
ணா ராஜிநா உய-காணா
வாடிசுரெடுடி வஸுநாநப
ணிதாநா ஸீ க்ருஷ்ணா
ணா ராஜி ஸாலிணா கவிவ
ராஜிநா உய-கா வுஹ கிநா
ஸீ வஸுநா ஸுல வெஸாஜி
டிஷிசிகாநா உ வரிகா: வ
திசு:

ஹாஷாநீகூதா

வாஸுரவாசு.

க. அதின்பேரில் இதுவரையில்
பெரியோர்கள் இவ்வித சந்தர்ப்பம்
களில் தேவாஸைத்திற்குள் போய்
ஸ்வாமி தரிசனஞ்செய்துவந்த அனு
ஷ்டானத்தைக் குறித்துச்சபையில்
வந்திருந்த பஞ்ச தீக்ஷிதரவர்கள்,
சூரியநாராயண தீக்ஷிதரவர்கள்,
சாமுசாஸ்திரியரவர்கள் அனுப்பி
யிருந்த பத்திரிகைகள் வாசிக்கப்
பட்டன. இவையன்றி ஷே விஷ
யத்தில் ஒத்துக்கொண்டு அபிப்பி
ராயப் பத்திரிகை கொடுத்தவர்களி
ல் வந்திருந்தவர்களின் பத்திரிகை
களைத் தவிர வராமலிருந்தவர்களா
கிய ஷே புதுக்கோட்டை தானாதி
காரம் குப்புசாமி சாஸ்திரிகளவர்க
ளுடையவும், தியாகராஜசாஸ்திரி
களவர்களுடையவும், கோபால சா
ஸ்திரிகளவர்களுடையவும், ராம
கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளவர்களுடைய
வும், ஸாமவேதம் கிருஷ்ணசாமி
சிரேஸ்திகளவர்களுடையவும், சக்
கிபாணி ஆசாரியாரவர்களுடைய
வும், ராமானுஜசாரியார் வகை
றுக்களுடையவும், புதுக்கோட்
டை அரண்மனை வித்துவான்களா
கிய கிருஷ்ணமாசாரியார் வர்கள்
ராமுசாஸ்திரிகள் வகையறுக்களு
டையவும், பின்னும் அப்பா ராமா
னுஜ ஐயங்கார் வகையறுக்களுடைய
வும், திருவாதி சோமாஸ்கந்தக்
குருக்களுடையவும், தஞ்சாவூர் சங்
கரசாஸ்திரிகளவர்களுடையவும்த்
திரிகைகளும் வாசிக்கப்பட்டன.

இன்னும்வரும்.

புஷ்பவிஜா. ப்ரம்மவித்தியா.

மாதம் இருமுறை

பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

புத்தகம்-5. சிதம்பரம்: 1890 (ஸ்ரீ டிசம்பர்) 1௨ | இல-4.

நவது: வாரிஷாஸ்.

புதியசீர்திருத்தம்.

சூய-கா:
ஊரீகூதா ஸல-கொ நவது:
காய-க: வரிஷாஸ் உதி வடி
க: கெவநா துஷெஸு ஸ
வ-கொவி ஷேஷாஸ் நூஹ
காதநுதெ. யெஷாஸ் கிலா
லிசிகம் பூய: ஸல-கூ ஜா
கிஷு வாநா-காஹா: வி
யவாஉதி தயா பூயலிகுஸு
நாஜி விவாஹ: காய-க: ஸுஷுஜ
கலிஷவாஸு வாரிதி தயா
வூலிஷாஸுவி நாரீஷு ஸுசீ
யாஸு மிஷெக:வாஸ் காடி
ஸதொவதராசு கயவத-க:
ஸாசு உதி தயா கநூ
நா விவாஹிதாநாஜிவி வெ

ஐயா!
இக்காலத்தில் எங்கும் ஏதோ
சிறிசில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய
வேண்டுமென்று சிலர் ஆங்காங்கு
பெருமுயற்சி செய்து வருகின்ற
னர். அவர்களுடைய யாதெனில்,
எச்சாதிகளினும் கைம்பெண்களு
க்கு மறுமணம் செய்யவேண்டும்
என்பதும், பெண்கள் பருவமடை
ந்த பிறகே மணம் புரியவேண்டு
மென்பதும், அவ்விதம் மணம்
புரிந்த பெண்மக்களைக் கூடுவது
12 அல்லது 14 வயதுக்கு
மேலேதானே உசிதம் என்பதும்,
பெண்கள் விவாகமில்லாமலு மிரு
க்கலாம் என்பதும், அவ்விதம்
இருந்தால் அது குற்றமாகாதென்
பதுமே. இவ்வித அபிப்பிரா